

НЕКАЗАНОМ РЕЧ ЈУРИША

У свим временима,
лепим и лошим приликама,
на свим просторима,

док је света,
без прекида,
неказаном реч јуриша.

Да мисао не побегне
другој,
трећој,
реч покреће

kad их коло све увеже
и уморна тада креће.

Папир траже
леп доживљај да продуже.

Речи служе –
да оставе траг дрхтаја,
блесак светла тог тренутка.

Неко збори
неминовност да одложи.

Све што други нису могли,
нису смели,
надахнућем неки песник проговара.
Каткад привид песме вара.
Реч представу зачињава.

Оне неме,
нек не леже кћ камење.

Без страхова,
моћно мудре
и о ћутњи нек говоре.

У песмама,
из пепела
речју светлост васкрсава.